

Kdo jih pozna?

Po poti družinskih fotografij ...

Dr. Timotej Knific nam je posredoval zanimivo fotografijo blejskih domačinov pri arheološkem izkopavanju leta 1937 v Želečah. Takole pravi: »Pozimi leta 1937 so v želečah urejali cesto, ki vodi z Bleda v Ribno. Pri nižanju klanca za hišo posestnika Kristana, tedaj želeče št. 65, so delavci našli na tri skeletne grobove. Ravnatelj blejskih občinskih uradov Anton Mišič je o najdbi obvestil Narodni muzej v Ljubljani in dr. Rajko Ložar je od 9. do 12. januarja tam opravil manjša arheološka izkopavanja. Odkrili so še dva grobova in zidove stavbe iz rimske dobe. Pri arheološkem delu so sodelovali tudi blejski domačini. Nekega dne so za trenutek prekinili kopanje in se postavili pred objektiv Ložarjevega fotoaparata. Ali jih kdo prepozna po tej fotografiji? Morda je dr. Ložar mednje celo razdelil slike in kje kakšno porumenelo fotografijo še hranijo v družinskem albumu? Ali pa so potomcem zgolj pripovedovali o svojem sodelovanju z ljubljanskim arheologom pri izkopavanju na ledini »Pod Stražo« v želečah, na območju južno od križišča sedanje Selške in Cankarjeve ceste? Še živi ustno izročilo?«

Hvaležni bomo vsakomur, ki bi lahko posredoval kakšne podatke o osebah na fotografiji. Veselilo nas bo, če pokličete predsednika

Muzejskega društva Bled Sreča Verniga, tel. 041 767 293 ali mu pošljete elektronsko pošto na reco.vernig@kovinska-bled.si

Zahvaljujemo se Jože Muleju in njegovi sestri Ivici Mulej, por. Čufar, ki sta na fotografiji "knjigovodski tečaj", objavljeni v prejšnji šte-

vilki Blejskih novic, prepoznala svojega očeta Joža Muleja (*1900). Njun oče, ki je bil rojen v Gorjah v Kmicu, po poklicu krojač, stoji v drugi vrsti in je deveti od leve proti desni.

Muzejsko društvo Bled

Razstava o zgodovini slovenske popevke

Gorenjski muzej je v Kranju aprila postavil na ogled razstavo o zgodovini slovenske popevke, ki maja prihaja tudi na Bled. Avtorica razstave mag. Monika Rogelj je med drugim zapisala: »Leta 1962 je bila na Bledu prvič prireditev Slovenska popevka, glasbeni festival, ki je v naslednjih dveh desetletjih najbolj zaznamoval domačo zabavno glasbo. V zlatih letih Slovenske popevke so najboljši ustvarjalci in izvajalci ustvarjali skladbe, ki so ostale zimele in jih odkrivajo vedno nove generacije. Postale so že del našega skupnega zgodovinskega spomina. Obdobje začetkov festivala je bilo hkrati čas velikih sprememb v svetu in doma, na vseh področjih, od politike do vsakdanjega življenja, od znanosti do zabave. Marsikatera teh sprememb je narekovala razvoj v prihodnosti. V petdesetih letih si je zlasti po prizadevanjih Bojana Adamiča svoje mesto v glasbi izboril jazz, kasneje tudi zabavna glasba. Septembra leta 1960 so na Bledu organizirali 1. jugoslovanski jazz festival in ga tam priredili do leta 1966. Mladi, ki so si želeli ideološko neobremenjene zabave, so se pod vplivom zahodne kulture navduševali nad novimi popevkami. Konec petdesetih in v začetku šestdesetih let so se po Jugoslaviji rojevali vedno novi festivali zabavne glasbe. Vendar slovenske popevke, tudi zaradi jezika, marsikje niso imele možnosti za večjo uveljavitev. Zato je na dober odziv našel zamisel za pripravo podobnega domačega festivala. Idejni pobudniki so bili Matija Barl, Matija Cerar in Franek Mulaček. Skupaj z Vilkom Avsenikom so se obrnili na Turistično društvo Bled, ki so sprejeli organizacijo v novi Festivalni dvorani. Pri izvedbi festivala je imel veliko vlogo tudi Radio Ljubljana. Na anonimni natečaj je prispelo 132 skladb in komisija jih je za festival izbrala 20. K sodelovanju so skušali pritegniti najboljše skladatelje in

pesnike za kakovostna besedila. Hkrati je bila to tudi priložnost za uveljavitev novih avtorjev in izvajalcev. O namenu festivala je bilo med drugim zapisano: »Blejski festival naj bi oblikoval značilno slovensko popevko. Domača melodija, moderno obdelana, to je vodilo ocenjevalne žirije.« Na prvem festivalu je zmagala Mandolina (dr. Vladimir Stiasny, dr. Lev Svetek), pela Beti Jurkovič in Stane Mancini. Kot smo rekli bo razstava kmalu na ogled tudi na Bledu.

Romana Purkart

Na Ježkovem gradu

Kako so živeli na gradu, nas je začelo zanimati že v jeseni. Skupaj smo se odločili, da pokukamo v stare čase. Pričeli smo s projektom »Grad«. Pot nas je po novih stopnicah vodila na Blejski grad, ki smo si ga z zanimanjem ogledali. Igralnico smo spremenili v grajsko sobano, izdelali obleke in viteško opravo. Postalni smo pravi prebivalci »Ježkovega gradu«. Projekt je trajal do marca, ko smo pripravili srečanje za starše. Skozi ples, igre in viteške spretnosti smo predstavili življenje na »Ježkovem gradu«, starši pa so bili navdušeni nad sproščenostjo otrok, sodelovanjem in pa seveda nad vso grajsko opravo, ki smo jo izdelali. Pripravili smo tudi presenečenje - fotografije princa ali princeske v baročnem okvirju. Srečanje smo zaključili s snubitvijo princa in princeske ob pesmici Tam dol na ravnem polju. Pri projektu so nam pomagali tudi starši. Vsi udeleženci smo pri igri in delu uživali in pridobili veliko novih spoznanj.

Maksa Ambrožič in Katarina Branc, strokovni delavki v skupini Ježki Vrta Bled